

FI

FI

FI

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 6.11.2008
KOM(2008)723 lopullinen

2007/0248 (COD)

Muutettu ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla annetun direktiivin 2002/22/EY, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla annetun direktiivin 2002/58/EY ja kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä annetun asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Muutettu ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla annetun direktiivin 2002/22/EY, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla annetun direktiivin 2002/58/EY ja kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä annetun asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1. MENETTELYN VAIHEET

Komissio hyväksyi ehdotuksen (KOM(2007) 698 – COD/2007/0248) 13. marraskuuta 2007 ja toimitti sen Euroopan parlamentille ja neuvostolle 15. marraskuuta 2007.

Euroopan talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa komission ehdotuksesta 29. toukokuuta 2008.

Alueiden komitea antoi lausuntonsa komission ehdotuksesta 18. kesäkuuta 2008.

Euroopan parlamentti teki ehdotukseen 155 tarkistusta ensimmäisessä käsittelyssä 24. syyskuuta 2008.

2. EHDOTUKSEN TARKOITUS

Tämä lainsäädäntöehdotus kattaa yleispalveludirektiiviin ja sähköisen viestinnän tietosuojadirektiiviin tehtävät muutokset. Uudistusehdotuksen tarkoitus on mukauttaa sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmää lujittamalla tiettyjä kuluttajien ja käyttäjien oikeuksia ja varmistamalla, että sähköinen viestintä on luotettavaa, turvallista ja varmakäyttöistä ja tarjoaa korkean suojan henkilöiden yksityisyydelle ja henkilötiedoille.

Tarkemmin sanottuna tällä ehdotuksella on kahtalaiset tavoitteet:

1. Lujitetaan ja parannetaan kuluttajansuojaa ja käyttäjien oikeuksia sähköisen viestinnän alalla muun muassa antamalla kuluttajille enemmän tietoja hinnoista ja toimitusehdoista ja helpottamalla vammaisten mahdollisuuksia saada ja käyttää sähköisiä viestintäpalveluja, myös hätäpalveluja.

2. Parannetaan henkilöiden yksityisyyden ja henkilötietojen suojaa sähköisen viestinnän alalla erityisesti lujittamalla turvallisuuteen liittyviä säännöksiä ja parantamalla täytäntöönpanomekanismeja.

3. MUUTETUN EHDOTUKSEN TARKOITUS

Muutetun ehdotuksen tarkoituksena on muuttaa joitakin alkuperäisen ehdotuksen kohtia Euroopan parlamentin ehdotusten mukaisesti.

4. EUROOPAN PARLAMENTIN TEKEMIÄ TARKISTUKSIA KOSKEVAT HUOMAUTUKSET

4.1 Komission hyväksymät tarkistukset

Komissio voi hyväksyä tarkistukset 2, 4, 5, 7, 8, 11, 15, 16, 20, 27, 32, 38, 41, 43, 48, 51, 54, 55, 56, 60, 61, 62 (paitsi ensimmäinen luettelukohta), 63, 64, 65, 66, 68, 70, 72, 73, 77, 79, 80, 88, 89, 90, 92 (viimeinen kohta), 97, 100, 110, 111, 112, 114 (viimeinen kohta), 115, 116, 118, 129, 137, 141, 143, 145, 149, 150, 151, 152, 182, 191 ja 192.

4.2 Tarkistukset, jotka komissio on hyväksynyt osittain tai uudelleen muotoiltuina

Tarkistukset 3, 6, 12, 14, 18, 19, 21, 22, 23, 25, 26, 31, 37, 44, 47, 53, 67, 71, 75, 76, 82, 85, 86, 87, 91, 93, 99, 103, 105, 106, 109, 122, 127, 131, 132, 135, 136, 138, 139, 165, 180, 181, 183, 184, 185, 187, 188, 189, 193 ja 194.

– Tarkistus 3

Tällä tarkistuksella selkeytetään jäsenvaltioiden uusia velvoitteita ”edistää tarvittavien päätelaitteiden saatavuutta”, mikä on sisällytetty 7 artiklan 2 kohtaan. Kuvausta on kuitenkin yhdenmukaistettava 7 artiklan 2 kohdan kanssa.

Johdanto-osan 4 b kappale (uusi)

”Jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimia varmistaakseen, että vammaiset loppukäyttäjät voivat hyödyntää samaa yritysten ja palveluntarjoajien valikoimaa kuin loppukäyttäjien enemmistö, ja edistääkseen tarvittavien päätelaitteiden saatavuutta. Tukeakseen sellaisten laajalti käytettävien tuotteiden ja palvelujen markkinoiden luomista, joihin sisältyy vammaisille käyttäjille tarkoitettuja toimintoja. Tällaisiin toimiin voi sisältyä esimerkiksi viittaaminen. Tämä voidaan toteuttaa esimerkiksi, viittaamalla eurooppalaisiin standardeihin ja, ottamalla käyttöön sähköistä saavutettavuutta (eAccessibility) koskevat vaatimukset koskevien vaatimusten sisällyttäminen julkisiin hankintamenettelyihin ja palvelujen kilpailuttamiseen vammaisten oikeuksien turvaavan lainsäädännön mukaisesti julkisissa hankintamenettelyissä ja tarjoamalla palveluja tarjouskilpailuihin liittyen sekä panemalla täytäntöön vammaisia henkilöitä suojelevaa lainsäädäntöä.”

– Tarkistus 6

Komissio katsoo, että hätäpalveluille soitetuista puheluista olisi käytävä ilmi soittajan sijaintitiedot, jotta voitaisiin parantaa Euroopan unionin kansalaisten suojelua. Siksi viittaus soittajan sijaintiin poistetaan, sillä se olisi merkinnyt, että soittajan sijaintia ei ehkä tarjota. Joka tapauksessa soitto hätäpalveluihin ei sinänsä paljasta soittajan sijaintia. Tarvitaan myös tieto soittajan sijaintitietojen tarkkuudesta, jotta voidaan varmistaa tehokkaampi ja nopeampi hätäpalvelujen tarjonta.

Johdanto-osan 12 kappale

”Sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajien olisi varmistettava, että niiden asiakkaille tiedotetaan riittävästi siitä, onko heillä pääsy hätäpalveluihin ~~ja saada soittajan sijaintia koskevia tietoja~~ ja että heille annetaan selkeitä ja avoimia tietoja alkuperäisessä asiakassopimuksessa ja säännöllisin väliajoin tämän jälkeen, esimerkiksi asiakkaan laskutustiedoissa. Näiden tietojen olisi käsitettävä kaikki alueellisen peiton rajoitukset palvelun suunniteltujen teknisten käyttöparametrien sekä käytettävissä olevan infrastruktuurin pohjalta. Jos palvelua ei tarjota kytkentäisen puhelinverkon kautta, tietoihin tulisi sisällyttää myös pääsyn luotettavuuden taso ja ~~tiedot soittajan sijainnista~~ soittajan sijaintitietojen tarkkuus verrattuna palveluun, joka tarjotaan kytkentäisen puhelinverkon kautta, ottaen huomioon tekniikan taso ja laatumit sekä mahdolliset direktiivissä 2002/22/EY määritetyt palvelun laatua koskevat parametrit. Äänipuhelut ovat edelleen toimivin ja luotettavin tapa ottaa yhteys hätäpalveluihin. Muut yhteydenottotavat, kuten tekstiviestit, voivat olla epäluotettavampia ja niiden avulla yhteyttä ei välttämättä saada heti. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin halutessaan edistää hätäpalveluiden muiden sellaisten käyttömahdollisuuksien kehittämistä ja käyttöönottoa, joiden avulla voidaan taata äänipuheluja vastaava pääsy palveluihin. Asiakkaat olisi myös pidettävä ajan tasalla erityyppisistä toimista, joita sähköisten viestintäpalvelujen tarjoaja mahdollisesti toteuttaa turvauhkien torjumiseksi tai vastauksena tietoturvaa tai tietojen eheyttä vaarantaneeseen tilanteeseen, koska tällaisilla toimilla voi olla suoria tai välillisiä vaikutuksia asiakkaan tietoihin, yksityisyyteen tai muihin tarjotun palvelun näkökohtiin.”

– Tarkistus 12

Tämän tarkistuksen tarkoitus on selkeyttää 22 artiklan 3 kohtaan ehdotettua muutosta. Sanamuotoa on selkeytettävä oikeusvarmuuden vuoksi: käsitteet ”suuntaviivat” ja ”rajoittamattomien palveluiden perusosa” ovat epäselviä ja näin ollen korvattava.

Johdanto-osan 14 a kappale (uusi)

”Kilpailuun perustuvien markkinoiden pitäisi myös varmistaa, että käyttäjät voivat saada haluamansa laatuista palvelua, mutta joissain erityistapauksissa saattaa olla tarpeellista varmistaa, että yleisissä viestintäverkoissa saavutetaan tietty vähimmäislaatu, jotta voidaan ehkäistä palvelun heikkeneminen, käytön rajoitukset ja yhteyden hidastuminen. Jos tosiasiallista kilpailua ei ole, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi käytettävä sähköisten viestintäverkkojen ja -palveluiden sääntelyjärjestelmän muodostavien direktiivien mukaisia korjaavia toimenpiteitä varmistaakseen, ettei käyttäjien mahdollisuuksia käyttää tietyntyyppisiä sisältöjä tai sovelluksia rajoiteta kohtuuttomasti. Kansallisten viranomaisten olisi myös voitava asettaa antaa suuntaviivoja, joilla määritetään palvelun vähimmäislaatua koskevia vaatimuksia direktiivin 2002/22/EY mukaisesti, ja niiden olisi voitava toteuttaa muita toimia, jos tällaiset korjaavat toimenpiteet eivät niiden mielestä ole olleet tehokkaita kuluttajien edut ja kaikki asiaan liittyvät olosuhteet huomioon ottaen. ~~Tällaiset suuntaviivat voisivat käsittää myös rajoittamattomien palveluiden perusosan tarjoamisen.~~”

– Tarkistus 14

Tarkistuksessa viitataan ”korjaaviin toimenpiteisiin”, ”suuntaviivoihin” ja ”muihin toimiin”, joiden johdonmukaisuutta komission on ehkä arvioitava. Olisi kuitenkin viitattava ”palvelun laatuvaatimuksiin” linjassa tarkistuksen 12 kanssa.

Johdanto-osan 14 d kappale (uusi)

”Koska epäyhtenäiset korjaavat toimenpiteet palvelun laatuvaatimukset haittaavat merkittävästi sisämarkkinoiden toteutumista, komission olisi arvioitava suuntaviivoja tai muita kansallisten sääntelyviranomaisten hyväksymiä toimia mahdollisten sääntelytoimien varalta koko yhteisössä ja tarvittaessa hyväksyä teknisiä täytäntöönpanotoimia yhtenäisen soveltamisen aikaansaamiseksi koko yhteisössä.”

– Tarkistus 18

Huomattava osa komission ehdotuksen tekstistä on siirretty uuteen johdanto-osan 14 a kappaleeseen (ks. tarkistus 12). Viittaus komiteamenettelyyn – joka säilyy myös 22 artiklan 3 kohdassa – sisältyy muutettuun johdanto-osan 14 d kappaleeseen, jota koskee edellä esitetty tarkistus 14.

– Tarkistus 19

Tarkistuksella viitataan yritysten tukkutason velvoitteeseen kerätä ja välittää luettelotietoja, tietyin ehdoin, yleisesti saatavilla olevien luettelo- ja numerotiedotuspalvelujen tarjontaa varten. Koska tästä säädetään jo 25 artiklan 2 kohdassa, tarkistuksen kuvausta on muutettava. Lisäksi siinä on otettava huomioon tarkistuksen 85 muutettu sanamuoto.

Johdanto-osan 18 a kappale (uusi)

”Numerotiedotuspalveluja olisi tarjottava ja usein tarjotaan kilpailun perusteella kilpailluissa markkinaolosuhteissa kilpailusta sähköisten viestintäverkkojen ja palvelujen markkinoilla 16 päivänä syyskuuta 2002 annetun komission direktiivin 2002/77/EY 5 artiklan mukaisesti. Olisi toteutettava tukkumyyntitoimet Toimissa, joilla varmistetaan jotka liittyvät loppukäyttäjien tietojen (sekä kiinteät että matkapuhelinliittymät) sisällyttämiseen tietokantoihin (kaikkien tilaajille puhelinnumeroita antavien yritysten toimesta), on noudatettava turvatoimia henkilötietojen suojaamiseksi, mukaan luettuna direktiivin 2002/58/EY 12 artikla. Olisi toteutettava näiden tietojen kustannuksiin perustuva toimittaminen yleisesti saatavilla olevien luettelo- ja numerotiedotuspalvelujen tarjontaa varten palveluntarjoajille sekä verkon käyttöoikeuden tarjoaminen kustannuksiin perustuvien, kohtuullisten ja avointen ehtojen mukaisesti, jotta varmistetaan, että loppukäyttäjät hyötyvät kilpailusta täysipainoisesti kilpaillun tarjonnan kohtuullisista ja avoimista ehdoista, ja lopulta voidaan poistaa vähittäiskaupan sääntely näiltä palveluilta.”*

* EYVL L 249, 17.9.2002, s. 21.

– Tarkistus 21

Tarkistuksen mukaan komissio voisi delegoida ETNS:n hallinnointivastuun. Tämä ei ole mahdollista, sillä jäsenvaltiot ovat ETNS-tunnuksen saajia, ei komissio. Tarkistusta on muutettu siten, että ainoastaan maat, joille ITU on antanut 3883-tunnuksen, voisivat delegoida sen hallinnointivastuuta.

Johdanto-osan 21 kappale

”Kansainvälisen aluetunnuksen 3883 (*eurooppalainen numeroavaruus*, European Telephone Numbering Space, ETNS) *kehittämistä haittaavat* tällä hetkellä riittämätön tunnettuus-kysynnän puute, liian *byrokraattiset menettelyvaatimukset ja tämän tuloksena kysynnän puutetietämättömyys-asiasta*. Eurooppalaisen numeroavaruuden kehityksen edistämiseksi *komission maiden, joille Kansainvälinen televiestintäliitto on osoittanut kansainvälisen aluetunnuksen 3883*, olisi siirrettävä *vastuu sen hallinnoinnista, numeroiden myöntämisestä ja niitä koskevasta tiedottamisesta joko [xxx]:lle tai .eu-alueen tiedotusalan esimerkkiä seuraten erilliselle organisaatiolle, jonka komissio nimittää avoimen, selkeän ja syrjimättömän valintamenettelyn pohjalta ja jonka toimintaa koskevat säännöt muodostavat osan yhteisön oikeutta.*”

– Tarkistus 22

Johdanto-osan 22 kappaleen ensimmäistä virkettä on muutettu vastaamaan direktiivin artiklaosien muutosta (ks. tarkistus 86, joka koskee yleispalveludirektiivin 25 artiklan 4 kohdan muuttamista). Euroopan parlamentin tarkistus ei noudata teknologianeutraaliuden periaatetta, minkä vuoksi se on korvattu yleisemmällä periaatteella, jonka mukaan numerojen ja palvelujen saanti yhteisössä on tarpeen loppukäyttäjien välisen yhteydenpidon helpottamiseksi.

Johdanto-osan 22 kappale

”Yhtenäismarkkinat merkitsevät sitä, että loppukäyttäjät voivat käyttää kaikkia toisten jäsenvaltioiden kansallisiin numerointisuunnitelmiin sisältyviä numeroita ja että he voivat käyttää palveluja, tietoyhteiskunnan palvelut mukaan luettuina, käyttäen yhteisön alueella muita kuin maantieteellisiä numeroita, kuten ilmaisnumeroita, *ja* maksullisia palvelunumeroita ja numerotiedotuspalveluja. Loppukäyttäjien olisi myös voitava käyttää eurooppalaisen numerointivaruuden numeroita ja kansainvälisiä ilmaisnumeroita (Universal International Freephone Numbers, UIFN). Tämä helpottaa loppukäyttäjien välistä valtioiden rajat ylittävää yhteydenpitoa heidän valitsemastaan operaattorista riippumatta. Mahdollisuutta käyttää numerovaroja ja niihin liittyviä palveluja rajojen yli ei pitäisi estää kuin objektiivisesti perustelluissa tapauksissa, esimerkiksi jos se on välttämätöntä petosten ja esimerkiksi tiettyihin lisämaksullisiin palveluihin liittyvien väärinkäytösten estämiseksi tai jos numero on määritelty ainoastaan kansalliseksi (esim. kansallinen lyhytvalintanumero). Käyttäjille olisi tiedotettava etukäteen selkeästi ja kattavasti kaikista ilmaisnumeroihin liittyvistä maksuista, kuten standardoitujen kansainvälisten suuntanumeroiden kautta käytettävissä oleviin numeroihin sovellettavista ulkomaanpuhelumaksuista. ~~Loppukäyttäjien olisi voitava myös ottaa yhteys muihin loppukäyttäjien (erityisesti IP-numeroiden avulla) vaihtokseen tietojen riippumatta palveluntarjoajan valinnasta.~~ Komission olisi voitava hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä sen varmistamiseksi, että

loppukäyttäjät voivat tosiasiallisesti käyttää numeroita ja palveluja yhteisön alueella.”

– Tarkistus 23

Tällä tarkistuksella tuetaan 30 artiklan 4 kohdan tarkistuksia, joilla tarjotaan suojaa vasten kuluttajan tahtoa tapahtuvaa palveluntarjoajan vaihtamista vastaan.

Johdanto-osan 23 kappale

”Jotta kuluttajat voisivat saada täyden hyödyn kilpailuista markkinoista, heidän olisi voitava tehdä tietoisia valintoja ja vaihtaa palveluntarjoajaa silloin, kun se on heidän etujensa mukaista. On olennaisen tärkeää varmistaa, että he voivat tehdä näin ilman oikeudellisia, teknisiä tai käytännöllisiä esteitä, jotka voivat liittyä muun muassa sopimusehtoihin, menettelyihin ja maksuihin. Tämä ei estä kohtuullisen vähimmäiskeston sisällyttämistä kuluttajasopimuksiin. Numeron siirrettävyys on keskeinen tekijä, joka helpottaa kuluttajan valintoja ja tosiasiallista kilpailua sähköisen viestinnän kilpailumarkkinoilla, ja se olisi toteutettava mahdollisimman nopeasti, ~~tavallisesti~~ *vuorokauden kuluessa kuluttajan esittämästä pyynnöstä. Jos siirtäminen viivästyy tai siihen liittyy väärinkäytöksiä, kansallisten sääntelyviranomaisten pitäisi voida määrätä asianmukaisia seuraamuksia. Lisäksi kansallisten sääntelyviranomaisten pitäisi kyetä määräämään oikeasuhteisia toimenpiteitä, joilla minimoidaan kuluttajien riski joutua palveluntarjoajan vaihtamisen kohteeksi ilman omaa suostumustaan, tekemättä vaihtoprosessista kuitenkaan vähemmän houkuttelevaa kuluttajan kannalta. Kokemus joissakin jäsenvaltioissa on kuitenkin osoittanut, että kuluttajien palveluntarjoajaa saatetaan vaihtaa ilman heidän suostumustaan. Kyseessä on asia, johon etupäässä täytäntöönpanoviranomaisten olisi puututtava, mutta jäsenvaltioiden olisi voitava määrätä tällaiset vaihtoprosessia koskevat oikeasuhteiset vähimmäistoimenpiteet, jotka ovat välttämättömiä mainittujen riskien minimoimiseksi siten, että prosessista ei tule vähemmän houkuttelevaa kuluttajan kannalta.*—Jotta numeron siirrettävyyttä voitaisiin mukauttaa markkinoiden ja teknologian kehitykseen, mukaan luettuna verkkoon tallennettujen tilaajan henkilökohtaisten luetteloiden ja profiilitietojen mahdollinen siirtäminen, komission olisi voitava toteuttaa teknisiä täytäntöönpanotoimenpiteitä tällä alalla. Arvioitaessa sitä, mahdollistavatko tekniset ja markkinaolosuhteet numeroiden siirtämisen kiinteitä palveluja tarjoavien verkkojen ja matkapuhelinverkkojen välillä, olisi erityisesti otettava huomioon käyttäjiltä perittävät hinnat sekä kustannukset, jotka vaihdosta aiheutuvat kiinteitä palveluja tarjoaville yrityksille ja matkapuhelinverkoille.”

– Tarkistus 25

Seuraavat muutokset tehdään, jotta vältettäisiin toisto yleispalveludirektiivin 2002/22/EY johdanto-osan 47 kappaleen kanssa.

Johdanto-osan 25 a kappale (uusi)

~~”Tuomioistuimen ulkopuolista riitojenratkaisumenettelyä olisi vahvistettava varmistamalla, että käytetään riippumattomia riitojenratkaisuelimiä—ja että menettelyssä noudatetaan ainakin niitä vähimmäisperiaatteita, jotka on esitetty~~

~~tuomioistuinten ulkopuolisiin kuluttajariitoja ratkaiseviin elimiin sovellettavista periaatteista 30 päivänä maaliskuuta 1998 annetussa komission suosituksessa 98/257/EY*. Jäsenvaltiot voivat käyttää tähän tarkoitukseen joko olemassa olevia riitojenratkaisuelimiä, sillä edellytyksellä, että nämä elimet täyttävät sovellettavat vaatimukset, tai perustaa uusia elimiä.”~~

~~* — EYVL L 115, 17.4.1998, s. 31.~~

– Tarkistus 26

Tämän tarkistuksen sisältämä tavoitteiden määrittely tukee direktiivin aineellisia säännöksiä.

Johdanto-osan 26 a kappale (uusi)

”(26 a) Direktiivillä 2002/58/EY yhdenmukaistetaan jäsenvaltioiden säännökset, joita tarvitaan samantasoisien perusoikeuksien ja vapauksien ja erityisesti yksityisyyttä koskevan oikeuden ja tietotekniikkajärjestelmien luotettavuutta ja turvallisuutta koskevan oikeuden suojan varmistamiseksi henkilötietojen käsittelyssä sähköisen viestinnän alalla sekä tällaisten tietojen ja sähköisen viestinnän laitteiden ja palvelujen vapaan liikkuvuuden varmistamiseksi yhteisössä.”

– Tarkistus 31

Tällä tarkistuksella selkeytetään 4 artiklan nojalla määrättävien turvallisuustoimenpiteiden soveltamisalaa. Sanamuoto ”sanotun kuitenkin rajoittamatta [...] direktiivin 2006/24/EY soveltamista”, ei ole asianmukainen, sillä kyseinen tietojen säilyttämistä koskeva direktiivi on erityissäädös (*lex specialis*) suhteessa direktiiviin 2002/58/EY.

Johdanto-osan 28 a kappale (uusi)

”(28 a) Yleisesti saatavilla olevan sähköisen viestintäpalvelun tarjoajan olisi ryhdyttävä asianmukaisiin teknisiin ja organisatorisiin toimenpiteisiin varmistaa palvelujensa turvallisuuden. Tällaisilla toimilla olisi taattava, että näitä henkilötietoja voi käsitellä vain luvan siihen saanut henkilöstö oikeudellisesti perusteltujen toimien yhteydessä ja että tallennettuja tai välitettyjä henkilötietoja samoin kuin verkkoja ja palveluja suojellaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 95/46/EY yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tai yleisten viestintäverkkojen yhteydessä tuotettavien tai käsiteltävien tietojen säilyttämisestä 15 päivänä maaliskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/24/EY soveltamista. Lisäksi olisi laadittava henkilötietojen käsittelyä koskeva turvallisuuspolitiikka, jotta voidaan tunnistaa järjestelmän haavoittuvuudet, ja harjoitettava säännöllistä valvontaa ja toteutettava ennalta ehkäiseviä, korjaavia ja haavoittuvuuksia lieventäviä toimia.”

– Tarkistus 37

Tällä tarkistuksella korostetaan tietoisuuden lisäämisen merkitystä haittaohjelmien levittämisen torjumisessa.

Johdanto-osan 34 kappale

”Ohjelmat, jotka salaa seuraavat käyttäjän toimia ja/tai heikentävät käyttäjän päätelaitteen toimintaa kolmannen osapuolen hyödyksi (niin sanotut vakoiluohjelmat), aiheuttavat vakavan vaaran käyttäjien yksityisyydelle. Käyttäjien yksityiselämän suojan korkea ja yhdenmukainen taso on varmistettava riippumatta siitä, onko ei-toivotut vakoiluohjelmat ladattu vahingossa sähköisten viestintäverkkojen kautta vai onko ne siirretty ja asennettu piilotettuina ohjelmaan, jota levitetään ulkopuolisilla tiedontalennusvälineillä kuten CD-levyillä, CD-ROM-levyillä ja USB-tikuilla. **Jäsenvaltioiden olisi esimerkiksi valistuskampanjoiden avulla tiedotettava loppukäyttäjille käytettävissä olevista varotoimista ja kannustettava heitä kehoitettava loppukäyttäjää ryhtymään tarvittaviin toimiin päätelaitteiden suojaamiseksi viruksia ja vakoiluohjelmia vastaan.**”

– Tarkistus 44

Viittausta kuluttajalainsäädäntöön täydennetään sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevalla direktiivillä 2005/29/EY.

1 artikla – 1 kohta (muutossäädös); 1 artikla – 2 a kohta (uusi) (direktiivi 2002/22/EY):

”Tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan rajoittamatta kuluttajansuojaa koskevien yhteisön sääntöjen, erityisesti direktiivien 93/13/EY, ja 97/7/EY ja 2005/29/EY, ja yhteisön lainsäädännön mukaisten kansallisten sääntöjen soveltamista.”

– Tarkistus 47

Tämä tarkistus koskee verkon liityntäpisteen määritelmän mahdollista poistamista yleispalveludirektiivistä 2002/22/EY ja se on periaatteessa hyväksyttävissä, jos määritelmä siirretään puitedirektiiviin 2002/21/EY. Koska parlamentti ei ole kuitenkaan ehdottanut tällaista tarkistusta, komissio ehdottaa jälkimmäisen direktiivin muuttamista vastaavalla tavalla (ks. komission ehdottama tarkistus muutossäädöksen 1 artiklan 2 kohdan b a alakohtaan (uusi); 2 artikla – d a alakohta (uusi) (direktiivi 2002/21/EY)).

– Tarkistus 53

Tällä tarkistuksella selkeytetään alkuperäistä ehdotusta. Komissio ei voi kuitenkaan hyväksyä sanamuodon ”on toteutettava” korvaamista sanamuodolla ”voivat toteuttaa”, koska se heikentää säännöksen tavoitetta.

1 artikla – 5 kohta (muutossäädös); 7 artikla – 2 kohta (uusi) (direktiivi 2002/22/EY):

”~~Jäsenvaltiot voivat toteuttaa~~ Jäsenvaltioiden on toteutettava erityistoimenpiteitä, jotka kansallisten sääntelyviranomaisten arvion mukaan ovat tarpeellisia kansallisten erityisolosuhteiden ja vammaisuuteen liittyvien erityisvaatimusten perusteella sen varmistamiseksi, että vammaiset loppukäyttäjät voivat hyödyntää

samaa yritysten ja palveluntarjoajien valikoimaa kuin loppukäyttäjien enemmistökin, *sekä edistääkseen tarvittavien päätelaitteiden saatavuutta. Niiden on varmistettava, että vähintään yksi yritys pystyy täyttämään joka tapauksessa vammaisten käyttäjien erityisryhmien tarpeet.*”

– Tarkistus 67

Tarkistuksessa kuvataan tietoja, joita asianomaisten viranomaisten on ilmoitettava sopimuksissa. Tällä pyritään varmistamaan, että loppukäyttäjille ilmoitetaan selkeästi ennen sopimuksen tekemistä heidän velvollisuuksistaan, esimerkiksi tekijänoikeuksien suhteen, sekä siitä, miten he voivat suojautua turvallisuutta ja yksityisyyden suojaa uhkaavilta riskeiltä. Tältä osin ei ole tarpeen säätää kaikkien mahdollisten tietojen toimittamisesta, sillä liiallinen tietojen toimittaminen tilaajille tekisi säännöksestä tehottoman.

1 artikla – 12 kohta (muutossäädös); 20 artikla – 2 kohta – 2 alakohta (direktiivi 2002/22/EY):

”Sopimuksen on myös sisällettävä asianomaisten viranomaisten toimittamat tiedot sähköisten viestintäverkkojen ja palveluiden käyttämisestä laittomaan toimintaan tai haitallisen sisällön levittämiseen sekä siitä, miten suojaudutaan 21 artiklan 4 a kohdassa tarkoitetuilta henkilön turvallisuutta, yksityisyyden suojaa ja henkilötietoja uhkaavilta riskeiltä ja tarjottuun palveluun liittyviltä riskeiltä.”

– Tarkistus 71

Tarkistus koskee yleispalveludirektiivin 20 artiklan 6 kohtaa. Tarkistukseen on tehtävä joitain muutoksia varmistamiseksi, että kaikki komission alun perin ehdottaman 20 artiklan 6 kohdan elementit säilyvät. Tarkistusta 76 – joka liittyy läheisesti tarkistukseen 71 – muutetaan vastaavasti. (Tarkistus 71 liittyy uusiin kompromissiehdotuksiin 20 artiklan 2 kohdan 2 alakohdassa (tarkistus 67) ja 21 artiklan 4 a kohdassa (tarkistus 76)).

– Tarkistus 75

Tarkistus käsittelee tilaajille annettavia hintatietoja ja sillä pyritään lisäämään avoimuutta. Sanamuoto ”ennen puhelun yhdistämistä” a kohdan viimeisessä osassa on kuitenkin epäselvä ja voitaisiin tulkita hyvinkin laajasti. Komission ehdotuksen tarkoitus oli varmistaa, että käyttäjät ovat täysin tietoisia kaikista mahdollisista lisämaksuista ”ostohetkellä ja -paikassa”; siksi on täsmennettävä, että tiedot annetaan ”välittömästi” ennen puhelun yhdistämistä. d kohdan osalta tilaajilla on myös oikeus päättää olla sisällyttämättä henkilötietojaan luetteloon direktiivin 2002/58/EY 12 artiklan mukaisesti.

1 artikla – 12 kohta (muutossäädös); 21 artikla – 4 kohta (direktiivi 2002/22/EY):

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat velvoittaa yhteyksiä yleisiin sähköisiin viestintäverkkoihin ja/tai sähköisiin viestintäpalveluihin tarjoavat yritykset muun muassa:

a) antamaan tilaajille hintatietoja kaikista tiettyjen hinnoitteluehtojen alaisista numeroista tai palveluista; yksittäisten palveluluokkien osalta kansalliset

sääntelyviranomaiset voivat vaatia, että tällaiset tiedot annetaan välittömästi ennen puhelun yhdistämistä;”

....

”d) ilmoittamaan tilaajille heidän oikeudestaan sisällyttää tai olla sisällyttämättä henkilötietojaan luetteloon sekä asianomaisten tietojen tyypistä sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivin 12 artiklan mukaisesti; sekä”

– Tarkistus 76

Tarkistus liittyy uusiin kompromissiehdotuksiin 20 artiklan 2 kohdan 2 alakohdassa (tarkistus 67) ja 20 artiklan 6 kohdassa (tarkistus 71). Tarkistus ei kuitenkaan sisällä viittausta sähköistä kaupankäyntiä koskevaan direktiiviin 2000/31/EY, johon on kuitenkin aiheellista säilyttää viittaus. Tämä lisätään tarkistuksen 76 a kohtaan komission muuttamalla tavalla. Tekstissä pitäisi myös viitata tekijänoikeuden ja lähioikeuksien rikkomisesta koituviin ”oikeudellisiin” seurauksiin, jotta kävisi selväksi, että muut seuraukset (esim. taloudelliset) eivät sisälly tähän kohtaan. Edelleen viittaus ”muille kuuluvien oikeuksien ja vapauksien noudattamiseen” on epäselvä ja mahdollisesti erittäin laaja, minkä vuoksi se poistetaan.

1 artikla – 12 kohta (muutossäädös); 21 artikla – 4 a kohta (uusi) (direktiivi 2002/22/EY):

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset velvoittavat 4 kohdassa tarkoitetut yritykset jakamaan yleisesti kiinnostavaa tietoa olemassa oleville ja uusille tilaajille tarvittaessa. Asianomaiset viranomaiset tuottavat kyseisen tiedon standardimuodossa ja se voi sisältää muun muassa seuraavat asiat:

a) tavallisimmat tavat käyttää sähköisiä viestintäpalveluja laittomaan toimintaan tai haitallisen sisällön levittämiseen ~~etenkin, kun tämä voi haitata muille kuuluvien oikeuksien ja vapauksien noudattamista, mukaan lukien tekijänoikeuden ja lähioikeuksien rikkomukset ja niiden oikeudelliset seuraukset, rajoittamatta sähköistä kauppaa koskevan direktiivin 2000/31/EY soveltamista; sekä~~

b) keinot henkilön turvallisuuden, yksityisyyden ja henkilötietojen suojaamiseksi sähköisiä viestintäpalveluja käytettäessä.

Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on korvattava yrityksille näiden velvoitteiden täyttämisestä aiheutuneet merkittävät lisäkustannukset.”

– Tarkistus 82

Tarkistuksella selkeytetään, että vaatimus saatavuuden varmistamisesta rajoittuu toteuttamiskelpoisiin tavoitteisiin.

1 artikla – 14 kohta (muutossäädös); 23 artikla (direktiivi 2002/22/EY):

”Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet ~~mahdollisimman kattavasti~~ sen varmistamiseksi, että varmistaakseen yleisesti saatavilla olevat

puhelinpalvelut olevien puhelinpalvelujen korkeimman saatavuusasteen ovat mahdollisimman laajalti käytettävissä katastrofaalisissa verkon toiminnan keskeytyksissä tai ylivoimaisen esteen sattuessa. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisesti saatavilla olevia puhelinpalveluja tarjoavat yritykset toteuttavat kaikki *tarvittavat* toimenpiteet taatakseen keskeytymättömän pääsyn hätäpalveluihin ~~mistä tahansa paikasta EU:n alueella.~~”

– Tarkistus 85

Säännöksen soveltamisalan laajentamista kaikkiin sähköisiin viestintäpalveluihin ja viittausta kustannuslähtöisyyteen ei voida hyväksyä. Viittaus *oikeudenmukaisiin, puolueettomiin, syrjimättömiin ja avoimiin ehtoihin muutetaan viittaukseksi käyttöoikeusdirektiivin 2002/19/EY 5 artiklan säännöksiin.*

1 artikla – 15 kohta – b alakohta (muutossäädös); 25 artikla – 3 kohta (direktiivi 2002/22/EY):

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki loppukäyttäjät, joille tarjotaan yleisesti saatavilla olevaa puhelinpalvelua, sähköisten viestintäpalvelujen loppukäyttäjät voivat käyttää numerotiedotuspalveluja. Kansallisten sääntelyviranomaisten on voitava asettaa velvollisuuksia ja ehtoja yrityksille, ja että näiden palvelujen käyttöoikeuksia hallinnoivat joiden määräämisvallassa ovat yhteydet loppukäyttäjiin numerotiedustelupalvelujen tarjoamista varten direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 5 artiklan mukaisesti. Tällaisten velvollisuuksien ja ehtojen on oltava operaattorit tarjoavat palveluja oikeudenmukaisin, kustannuksiin perustuvin, puolueettomin, syrjimättömin ja avoimin ehdoin, puolueettomia, oikeasuhteisia, syrjimättömiä ja avoimia.”

– Tarkistus 86

Tällä tarkistuksella selkeytetään sitä, että säännöstä sovelletaan äänipuheluihin ja tekstiviesteihin. Tarkistuksen viimeinen osa on otettu huomioon muuttamalla muutossäädöksen johdanto-osan 22 kappaleen ensimmäistä virkettä (ks. tarkistus 22 edellä).

1 artikla – 15 kohta – b a alakohta (uusi) (muutossäädös); 25 artikla – 4 kohta (direktiivi 2002/22/EY):

”Jäsenvaltiot eivät saa pitää sääntelyn avulla voimassa rajoituksia, jotka estävät jonkin jäsenvaltion loppukäyttäjiä käyttämästä suoraan toisen jäsenvaltion numerotiedotuspalvelua *soittamalla puhelun tai lähettämällä tekstiviestin, ja niiden on 28 artiklan mukaisesti ryhdyttävä toimenpiteisiin tällaisen käyttömahdollisuuden varmistamiseksi.*”

– Tarkistus 87

Tarkistuksella selkeytetään sitä, että eri osapuolten (kansallisten sääntelyviranomaisten, pelastusviranomaisten ja sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajien) olisi tehtävä yhteistyötä hätäpalvelujen saavutettavuuden varmistamiseksi. Kuvausta on kuitenkin muutettava, sillä sana ”luotettava” on epäselvä (operaattorit voisivat vedota siihen, että heidän palvelunsa ”eivät ole tarpeeksi luotettavia”, voidakseen välttyä hätäpalvelujen toimittamisvelvollisuudelta). Myös viittaus

”ulkomaanpuheluihin” on tarpeeton ja harhaanjohtava, sillä hätänumeroihin ei voi soittaa ulkomailta.

1 artikla – 16 kohta (muutossäädös); 26 artikla – 2 kohta (direktiivi 2002/22/EY):

”Jäsenvaltioiden on *yhteistyössä kansallisten sääntelyviranomaisten, hätäpalveluiden ja palveluntarjoajien kanssa* varmistettava, että yritykset, jotka tarjoavat *sähköistä viestintäpalvelua*, jonka avulla voidaan ottaa kotimaan—~~ja/tai ulkomaanpuheluja~~ kansallisessa tai kansainvälisessä—numerointisuunnitelmassa olevaan numeroon tai numeroihin olevan numeron tai numeroiden avulla, tarjoavat ~~luotettavan~~ pääsyn hätäpalveluihin.”

– Tarkistus 91

Tällä tarkistuksella selkeytetään alkuperäisen ehdotuksen sanamuotoa. Komissio ei kuitenkaan voi hyväksyä, että jäsenvaltioiden velvollisuus vuosittaiseen raportointiin poistettaisiin.

1 artikla – 16 kohta (muutossäädös); 26 artikla – 6 kohta (direktiivi 2002/22/EY):

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että *niiden kansallisia numeroita koskevien tietojen ohella kaikille unionin* kansalaisille tiedotetaan riittävästi eurooppalaisen hätänumeron 112 olemassaolosta ja käytöstä, etenkin toimenpiteillä, jotka on erityisesti suunnattu jäsenvaltioiden välillä matkustaville henkilöille. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle ja [yhteistyöelimelle] vuosittain kertomus tässä suhteessa toteutetuista toimenpiteistä.”

– Tarkistus 93

Tällä tarkistuksella siirretään eurooppalaisen numeroavaruuden tuleva hallinnointi komission nimeämälle organisaatiolle. Tarkistusta muutetaan hieman, jotta komissio voisi vahvistaa oikeussubjektia koskevat täytäntöönpanosäännöt eurooppalaisen numeroavaruuden hallinnointia varten.

1 artikla – 16 kohta (muutossäädös); 27 artikla – 2 kohta (direktiivi 2002/22/EY):

”Jäsenvaltioiden, joille ITU on osoittanut kansainvälisen aluetunnuksen 3883, on siirrettävä yhteisössä perustettavalle yhteisön lainsäädännön pohjalta perustetulle ja komission avoimen, läpinäkyvän ja syrjimättömän valintamenettelyn perusteella nimeämälle oikeussubjektille organisaatiolle tai [xxx] yksinomainen vastuu eurooppalaisen numeroavaruuden hallinnoinnista, *numeroiden myöntäminen ja edistäminen mukaan lukien.* Komissio vahvistaa tarvittavat täytäntöönpanosäännöt.”

– Tarkistus 99

Tämä tarkistus tarjoaa täydentävän keinon (tulojen pidättäminen) petosten ja väärinkäytösten tehokkaaseen torjuntaan. Komissio ehdottaa pientä sanamuodon muuttamista.

1 artikla – 16 kohta (muutossäädös); 28 artikla – 1 kohta – 2 alakohta (direktiivi 2002/22/EY):

”Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat tapauskohtaisesti estää numeroiden tai palvelujen käytön, jos tämä on perusteltua petosten tai väärinkäytösten vuoksi, *ja varmistaa, että tällaisissa tapauksissa, myös silloin, kun tutkinta on käynnissä, sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajat pidättävät voivat pidättää kyseisestä yhteenliittämisestä tai muista palveluista saadut tulot.*”

– Tarkistus 103

Tällä tarkistuksella suojataan kuluttajia vasten tahtoa tapahtuvalta palveluntarjoajan vaihtamiselta, joka on vakava ongelma monissa jäsenvaltioissa. Numeron siirtämisen yhden vuorokauden aikarajan pidentämistä ei kuitenkaan voida hyväksyä. Virkkeet on järjestetty uudelleen.

1 artikla – 18 kohta (muutossäädös); 30 artikla – 4 kohta (direktiivi 2002/22/EY):

”Numeroiden siirtäminen ja niiden aktivointi siirron jälkeen on toteutettava mahdollisimman nopeasti ja viimeistään yhden arkipäivän kuluttua tilaajan esittämästä pyynnöstä. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat määrätä palveluntarjoajille asianmukaisia seuraamuksia, mukaan luettuna velvoite maksaa tilaajille korvauksia, jos numeroiden siirtäminen viivästyy tai siirtämisen yhteydessä tapahtuu väärinkäytöksiä palveluntarjoajan toimesta tai nimissä. ~~Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat pidentää yhden vuorokauden ajanjaksoa ja määrätä toteuttaa tarvittaessa asianmukaisia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että tilaajien palveluntarjoajaa ei vaihdeta heidän tahtomattaan. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat määrätä asianmukaisia seuraamuksia palveluntarjoajille, myös velvollisuuden maksaa asiakkaille korvauksia, jos numeroiden siirtäminen on viivästynyt, jos siirtämisen yhteydessä on tapahtunut väärinkäytöksiä tai jos palveluntarjoaja on suorittanut siirron omasta aloitteestaan.~~”

– Tarkistus 105

Tarkistus koskee sopimusten 24 kuukauden kestoja. Vaatimus siitä, että kuluttajille taataan mahdollisuus tehdä 12 kuukauden sopimukset kaikenlaisista palveluista ja päätelaitteista, rajoittaisi kuitenkin innovatiivisten tuotteiden tarjontaa ja operaattoreiden liiketoiminnan vapautta markkinoilla.

1 artikla – 18 kohta (muutossäädös); 30 artikla – 5 a kohta (uusi) (direktiivi 2002/22/EY):

”~~Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tilaajien ja sähköisen viestinnän palveluja tarjoavien yritysten välisten sopimusten kestoajaksi ei ylitä 24 kuukautta. Niiden on varmistettava myös, että yritykset takaavat kuluttajille mahdollisuuden tehdä enintään 12 kuukauden pituinen sopimus kaikenlaisista palveluista ja päätelaitteista.~~”

– Tarkistus 106

Tällä tarkistuksella tunnustetaan, että muutkin kansalliset elimet kuin kansalliset sääntelyviranomaiset voivat vastata tietyistä asioista. Tämä on hyödyllinen lisäys. Toisaalta on syytä säilyttää viittaus ”ehtoihin”.

1 artikla – 18 kohta (muutossäädös); 30 artikla – 6 kohta (direktiivi 2002/22/EY):

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, etteivät **sopimusten** irtisanomista koskevat ehdot ja menettelyt vaikuta palveluntarjoajan vaihtamista ehkäisevästi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sopimuksen vähimmäiskeston soveltamista.”

– Tarkistus 109

Tämän tarkistuksen tavoite on perusteltu, ts. vammaisten käyttäjien tasavertaiset mahdollisuudet saada palveluja. Kuvauksessa olisi kuitenkin varmistettava, että myös taloudellinen kannattavuus otetaan huomioon ja että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat toteuttaa ennakoivia toimia. Parlamentin tarkistusta mukautetaan tältä osin.

1 artikla – 19 a kohta (uusi) (muutossäädös); 31 a artikla (uusi) (direktiivi 2002/22/EY):

”Yhtäläisten käyttö- ja valintamahdollisuuksien takaaminen vammaisille loppukäyttäjille

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat velvoittaa yhteyksiä yleisiin sähköisiin viestintäpalveluihin tarjoavat yritykset takaamaan, että vammaiset loppukäyttäjät voivat kestävältä pohjalta ja laajamittaisesti

a) saada samoja sähköisiä viestintäpalveluja kuin loppukäyttäjien enemmistökin sekä

b) hyödyntää samaa yritysten ja palveluntarjoajien valikoimaa kuin loppukäyttäjien enemmistökin.”

– Tarkistus 122

Tarkistuksen seikkaperäiset tekniset ehdotukset säilytetään siltä osin kuin ne viittaavat henkilötietojen turvallisuuteen, mikä on säännöksen keskeinen tarkoitus. Kansallisten sääntelyviranomaisten valtuudet tehdä tarkastuksia voivat osaltaan parantaa tietosuojaa ja turvallisuuteen liittyvien säännösten täytäntöönpanoa.

2 artikla – 3 kohta – a a alakohta (uusi) (muutossäädös); 4 artikla – 1 a ja 1 b kohta (uusi) (direktiivi 2002/58/EY):

”(a a) Lisätään kohdat seuraavasti:

~~1 a. Rajoittamatta direktiivin 95/46/EY ja yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tai yleisten viestintäverkkojen yhteydessä tuotettavien tai käsiteltävien tietojen säilyttämisestä 15 päivänä maaliskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/24/EY 1 soveltamista tällaisilla toimilla on vähintään:~~

~~– tarpeellisia teknisiä ja organisatorisia toimenpiteitä, joilla varmistetaan varmistettava, että ainoastaan luvan saanut henkilöstö pääsee käyttämään henkilötietoja pelkästään laillisesti sallittuihin tarkoituksiin, ja joilla~~

~~suojellaan säilytettyjä tai siirrettyjä henkilötietoja vahingossa tapahtuvalta tai laittomalta tuhoamiselta, vahingossa tapahtuvalta katoamiselta tai muuttamiselta tai ilman lupaa ja laittomasti tapahtuvalta säilyttämiseltä, käsittelyltä tai levittämiseltä;~~

– suojattava säilytetyt tai siirretyt henkilötiedot tahattomalta tai laittomalta tuhoamiselta, tahattomalta kadottamiselta tai muuttamiselta taikka luvattomalta tai laittomalta säilyttämiseltä, käsittelyltä, käytöltä tai luovuttamiselta; sekä

~~– tarpeellisia teknisiä ja organisatorisia toimenpiteitä, joilla suojataan verkkoja ja palveluja vahingossa tapahtuvalta, laittomalta tai luvattomalta käytöltä tai niiden toiminnan tai saatavuuden häirinnältä tai estämiseltä,~~

– toteutettava henkilötietojen käsittelyä koskeva turvallisuuspolitiikka;

~~– menettely, jolla tunnistetaan ja arvioidaan kohtuullisesti ennustettavat haavoittuvuudet sähköisen viestintäpalvelun tarjoajan ylläpitämässä järjestelmissä ja johon on sisällyttävä tietoturvaloukkauksia koskeva säännöllinen valvonta; sekä~~

~~– menettely, jonka mukaan toteutetaan ennalta ehkäiseviä, korjaavia ja vaikutuksia lieventäviä toimenpiteitä kaikkia neljännessä luettelukohdassa kuvatussa menettelyssä havaittuja heikkouksia vastaan, ja menettely, jonka mukaan toteutetaan ennaltaehkäiseviä, korjaavia ja vaikutuksia lieventäviä toimenpiteitä sellaisia turvallisuuden vaarantumistilanteita vastaan, jotka voivat johtaa tietoturvaloukkauksiin.~~

1 b. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla on valtuudet tarkastaa yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen ja tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoajien toteuttamia toimenpiteitä ja antaa suosituksia parhaista käytännöistä ja suoritusindikaattoreista, jotka koskevat turvallisuuden tasoa, joka näiden toimenpiteiden olisi saavutettava.

1 — EUVL L 105, 13.4.2006, s. 54.”

– Tarkistus 127

Teknisten täytäntöönpanotoimenpiteiden osalta on tarpeen säilyttää komiteamenettely, jotta varmistetaan henkilötietojen turvallisuuteen liittyvien säännösten johdonmukainen ja yhdenmukainen täytäntöönpano, mukaan luettuna yksityisyyden loukkausta koskevat ilmoitukset. Laaja sidosryhmien kuuleminen voi parantaa näiden toimenpiteiden laatua ja hyväksyttävyyttä.

2 artikla – 3 kohta – b alakohta (muutossäädös); 4 artikla – 4 kohta (direktiivi 2002/58/EY):

”Jotta voitaisiin varmistaa 1–3 **bd** kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden yhdenmukainen toteuttaminen, komissio voi, kuultuaan ensin Euroopan tietosuojavaltuutettua, direktiivin 95/46/EY 29 artiklalla perustettua tietosuojatyöryhmää, asianomaisia sidosryhmiä ja Euroopan verkko- ja

tietoturvavirastoa, *suosittelee hyväksyä* teknisiä täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka koskevat muun muassa *1 a kohdassa kuvattuja toimenpiteitä ja 3 a, 3 b, 3 c ja 3 d 3-b kohdassa* säädettyihin tiedotus- ja ilmoitusvelvollisuuksiin liittyviä olosuhteita, ilmoitusten muotoa ja niihin sovellettavia menettelyjä.

Komissio kuulee kaikkia asianosaisia sidosryhmiä erityisesti saadakseen tietoa parhaista saatavilla olevista teknisistä ja taloudellisista ratkaisuista, joilla voidaan parantaa tämän direktiivin täytäntöönpanoa.”

Kyseisistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, päätetään 14 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. Pakottavista kiireellisyyssyistä komissio voi soveltaa 14 a artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kiireellisyyssmenettelyä

– Tarkistus 131

Tarkistuksella selkeytetään, että ”sähköpostin” määritelmä 2 artiklan h kohdassa kattaa multimediaviestit ja vastaavat teknologiat.

Uusi johdanto-osan kappale:

”Toimenpiteitä, joilla tilaajia suojataan suoramarkkinointitarkoituksiin käytettävän sähköpostivälitteisen ei-toivotun viestinnän aiheuttamalta yksityisyyden loukkaamiselta, sovelletaan myös tekstiviesteihin, multimediaviestihin ja vastaaviin teknologioihin.”

– Tarkistus 132

Ehdotettu sanamuodon muutos selkeyttää tekstiä ja säilyttää tarkistuksen aikomuksen muuttaa artiklan kattamaan tietyt ”urkintaviestit” (ainakin siltä osin kuin ne kuuluvat direktiivin soveltamisalaan, ts. kaupalliset urkintaviestit).

2 artikla – 4 d kohta (uusi) (muutossäädös); 13 artikla – 4 kohta (direktiivi 2002/58/EY):

”(4 d) Korvataan 13 artiklan 4 kohta seuraavasti:

Joka tapauksessa on kiellettävä sellaisen sähköpostin lähettäminen suoramarkkinointitarkoituksessa, jossa peitetään tai salataan sen lähettäjän henkilöllisyys, jonka puolesta viesti on lähetetty tai joka on direktiivin 2000/31/EY 6 artiklan vastainen tai joka sisältää linkkejä sivuille, joilla on vilpillinen tai petollinen tarkoitus, tai jossa ei ole voimassa olevaa osoitetta, johon vastaanottaja voi lähettää pyynnön siitä, että kyseinen viestintä lopetetaan, tai jossa pyritään ohjaamaan vastaanottajat direktiivin 2000/31/EY 6 artiklan vastaisille sivuille.”

– Tarkistus 135

Tarkistuksella pyritään korostamaan teknologiariippumattomuuden merkitystä, mutta vaikuttaisi tarkoituksenmukaisemmalta sisällyttää tällainen viittaus uuteen johdanto-osan kappaleeseen.

2 artikla – 5 b kohta (uusi) (muutossäädös); 14 artikla – 3 kohta (direktiivi 2002/58/EY):

”Tarvittaessa voidaan toteuttaa toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että päätelaitteet rakennetaan tavalla, joka on sopusoinnussa käyttäjillä olevan oikeuden kanssa, joka koskee heidän henkilötietojensa käytön suojelua ja valvontaa direktiivin 1999/5/EY ja standardoinnista tietotekniikassa ja televiestinnässä 22 päivänä joulukuuta 1986 tehdyn neuvoston päätöksen 87/95/ETY mukaisesti. ~~Näiden toimenpiteiden on noudatettava teknologianeutraaliuden periaatetta.~~”

Uusi johdanto-osan kappale:

”Kun hyväksytään direktiivin 1999/5/EY tai neuvoston päätöksen 87/95/ETY mukaisesti toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että päätelaitteet rakennetaan tavalla, jolla taataan henkilötietojen ja yksityisyyden suojele, tällaisissa toimenpiteissä on mahdollisimman laajasti noudatettava teknologiarippumattomuuden periaatetta”.

– Tarkistus 136

Ehdotettu raportointi on hyödyllinen lisäys avoimuuden parantamiseksi. Sanamuotoa olisi yhdenmukaistettava direktiivin 95/46/EY kanssa, jonka 28 artiklassa määritellään valvontaviranomainen. Lisäksi tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoajien sisällyttäminen ylittää sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmän nykyisen soveltamisalan, minkä vuoksi se poistetaan.

2 artikla – 6 a kohta (uusi) (muutossäädös); 15 artikla – 1 b kohta (uusi) (direktiivi 2002/58/EY):

”(6 a) Lisätään 15 artiklaan kohta seuraavasti:

1 b. Yleisesti saatavilla olevien viestintäpalvelujen tarjoamisen ~~ja tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoajien on ilmoitettava riippumattomille tietosuoja viranomaisille~~ direktiivin 95/46/EY 28 artiklan mukaisesti perustetulle valvontaviranomaiselle viipymättä kaikista pyynnöistä saada käyttää 1 kohdan mukaisesti saatuja käyttäjien henkilötietoja, mukaan lukien annettu oikeudellinen perustelu sekä kunkin pyynnön yhteydessä noudatettu oikeudellinen menettely; kyseisen ~~riippumattoman tietosuoja~~ valvontaviranomaisen on ilmoitettava asiasta vastaaville oikeusviranomaisille tapauksissa, joissa se katsoo, että asianomaisia kansallisessa lainsäädännössä vahvistettuja säännöksiä ei ole noudatettu.”

– Tarkistus 138

Säännökset koskevat valtioiden rajat ylittäviä tietosuojakysymyksiä (mukaan luettuna kansallisten tietosuojalakien täytäntöönpano), jotka eivät kaikissa tapauksissa kuulu Euroopan verkko- ja tietoturvaviraston nykyisen toiminta- ja tehtäväkentän piiriin. Viittausta on siksi muutettu vastaavasti. Viittaus 29 artiklan työryhmään olisi yhdenmukaistettava nykyisen 15 artiklan 3 kohdan kanssa.

2 artikla – 7 kohta (muutossäädös); 15 a artikla – 4 kohta – 1 alakohta (direktiivi 2002/58/EY):

”Jotta voitaisiin varmistaa tehokas rajatylittävä yhteistyö tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten lakien täytäntöönpanon valvonnassa ja luoda yhdenmukaiset edellytykset sellaisten palvelujen tarjoamiselle, joihin liittyy rajat ylittäviä tiedonsiirtoja, komissio voi hyväksyä teknisiä täytäntöönpanotoimenpiteitä kuultuaan ensin Euroopan verkko- ja tietoturvvirastoa, 29 artiklan direktiivin 95/46/EY 29 artiklalla perustettua tietosuojatyöryhmää (29 artiklan työryhmä), sekä sääntelyviranomaisia, joita asia koskee, sekä tarvittaessa Euroopan verkko- ja tietoturvvirastoa.”

– Tarkistukset 139 ja 186/rev

Sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivin täytäntöönpanoa koskevan kertomuksen määrääjässä on otettava huomioon tarvittavien tietojen kerääminen ja sen olisi vastattava sääntelyjärjestelmän muiden säädösten uudelleentarkastelulausekkeita (ts. 3 vuotta). Raportointivelvollisuus, joka liittyy ”muihin kuin direktiivin mukaisiin tarkoituksiin”, ei sovellu tähän säädökseen. Viittaukset 29 artiklan työryhmään ja Euroopan tietosuojeluvaltuutettuun ovat hyväksyttäviä. Viittaus Lissabonin sopimukseen ei sovellu tähän yhteyteen. Komissio on myös valmis tekemään parlamentin ehdottaman työn, joka liittyy IP-osoitteisiin, mutta direktiivin säännös ei ole sopiva tapa toteuttaa tätä.

2 artikla – 7 a kohta (uusi) (muutossäädös); 18 artikla (direktiivi 2002/58/EY):

”(7 a) Korvataan 18 artikla seuraavasti:

18 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle, kuultuaan direktiivin 95/46/EY 29 artiklalla perustettua tietosuojatyöryhmää ja Euroopan tietosuojavaltuutettua, 29 artiklassa tarkoitettua työryhmää ja Euroopan verkko- ja tietoturvvirastoa ... + mennessä viimeistään kolmen vuoden kuluttua <muutossäädöksen täytäntöönpanojankohdasta> kertomuksen direktiivin 2002/58/EY täytäntöönpanosta ja sen vaikutuksesta taloudellisiin toimijoihin ja kuluttajiin erityisesti ei-toivottua viestintää ja tietoturvaloukkauksiin liittyviä ilmoituksiarokaviestejä ja tietoturvan rikkomisen ilmoittamismenettelyä koskevien säännösten sekä sen osalta, että kolmannet julkiset tai yksityiset osapuolet käyttävät henkilötietoja muihin kuin direktiivin mukaisiin tarkoituksiin, ottaen huomioon kansainvälisen toimintaympäristön. Tätä varten komissio voi pyytää jäsenvaltioilta tietoja, jotka on toimitettava ilman tarpeettomia viivytyksiä. Komissio voi tehdä ehdotuksia tämän direktiivin muuttamiseksi mainitun kertomuksen tulokset ja alalla tapahtuneet muutokset huomioon ottaen, Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja Euroopan unionin perustamissopimuksen muuttamisesta tehdyssä Lissabonin sopimuksessa 1 ja erityisesti sen 16 artiklassa säädetyn tietosuojaa koskevan toimivallan, sekä muita tarpeelliseksi katsomiaan ehdotuksia tämän direktiivin tehokkuuden lisäämiseksi.

~~”Komissio toimittaa viimeistään kaksi vuotta direktiivin 2008/.../EY [jolla muutetaan yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja palvelujen alalla annettua direktiiviä 2002/22/EY ja kuluttajansuojaa~~

~~koskevasta yhteistyöstä annettua asetusta (EY) N:o 2006/2004], voimaantulosta Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle Euroopan tietosuojavaltuutettua, 29 artiklan työryhmää ja alan edustajien mukaan ottamiseksi muita sidosryhmiä kuultuaan syvälliseen tutkimukseen perustuvan kertomuksen, joka sisältää suosituksia IP-osoitteiden standardikäytöstä sekä yksityisyyttä sähköisessä viestinnässä ja tietosuojaa koskevien direktiivien soveltamisesta tietojen keruun ja lisäkäsittelyn kannalta.~~

~~+Kaksi vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.~~

~~1 — EUVL C 306, 17.12.2007, s. 1.”~~

– Tarkistus 165

Komissio hyväksyy tarkistuksen pienin muutoksin. Muutoksella tarkennetaan, että säännöksessä on kyse hintatiedoista.

1 artikla – 12 kohta (muutossäädös); 21 artikla – 3 kohta (direktiivi 2002/22/EY):

”Kansallisten sääntelyviranomaisten on edistettävä *vertailukelpoisten* tietojen tarjoamista interaktiivisten oppaiden tai vastaavien tekniikoiden avulla, jotta loppukäyttäjät ja kuluttajat voivat arvioida itsenäisesti vaihtoehtoisten käyttötapojen kustannuksia. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että **silloin kun tällaisia oppaita tai vastaavia tekniikoita ei ole saatavana markkinoilla maksutta tai kohtuulliseen hintaan**, kansalliset sääntelyviranomaiset asettavat **niitä** tällaiset oppaat tai tekniikat saataville ~~itse tai kolmansien osapuolten kautta maksutta tai kohtuulliseen hintaan~~. Kolmansilla osapuolilla on oikeus käyttää korvauksetta sähköisiä viestintäverkkoja ja/tai -palveluja tarjoavien yritysten julkaisemia **hintatietoja** tällaisten interaktiivisten oppaiden tai vastaavien tekniikoiden myyntiä tai saataville asettamista varten.”

– Tarkistus 180

Liikennetiedot on suojattu direktiivillä tehokkaasti niiden arkaluonteisuudesta johtuen. Johdanto-osan kappaleessa selkeytetään, että sellainen liikennetietojen käsittely, joka on tarpeen turvallisuustuotteiden ja -palvelujen tarjontaa varten, on sallittua niin pitkään kun se toteutetaan vastuullisella tavalla ja noudattaen tietosuojamääräyksiä.

Johdanto-osan 26 b kappale (uusi)

”Silloin kun rekisterinpitäjän ominaisuudessa toimivat turvallisuuspalvelujen tarjoajat käsittelevät liikennetietoja Liikennetietojen käsittely verkko- ja tietoturvan varmistamiseksi tarkoituksissa siten, että varmistetaan muun muassa tallennetun tai siirretyn tiedon saatavuus, autenttisuus, eheys ja luottamuksellisuus, mahdollistaa tällaisen tiedon käsittelyn, mihin tällainen käsittely katsottaisiin normaaliolosuhteissa sellaiseksi, johon rekisterinpitäjällä on oikeutettu intressi direktiivin 95/46/EY 7 artiklan f kohdassa tarkoitettulla tavalla. Tähän sisältyvillä toimilla voidaan esimerkiksi pyrittäessä estää luvaton pääsy sähköisiin viestintäverkkoihin, tietoihin ja vahingollisen koodin jakaminen,

~~**tai pysäyttää palvelunestohyökkäykset ja ehkäistä tietokoneille ja sähköisille viestintäjärjestelmille koituvat vahingot. Euroopan verkko- ja tietoturvaviraston (ENISA) olisi julkaistava säännöllisesti tutkimuksia, joilla havainnollistetaan tämän direktiivin 6 artiklan nojalla sallittuja käsittelytapoja.**~~

– Tarkistus 181

Tällä tarkistuksella säädetään uusi oikeusperusta turvallisuustarkoituksiin tapahtuvaa liikennetietojen käsittelyä varten. Kun otetaan huomioon liikennetietojen arkaluonteisuus, käsittelyyn on sovellettava asianmukaisia turvatarkoituksia. Samalla säännöksen soveltamisalaa yhdenmukaistetaan direktiivin ja koko sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmän soveltamisalan kanssa.

2 artikla – 4 b kohta (uusi) (muutossäädös); 6 artikla – 6 a kohta (uusi) (direktiivi 2002/58/EY):

”(4 b) Lisätään 6 artiklaan kohta seuraavasti:

~~**6 a. ”Rajoittamatta muiden kuin direktiivin 95/46/EY 7 artiklan ja tämän direktiivin 5 artiklan säännösten noudattamista Liikennetietoja voidaan käsitellä silloin, kun rekisterinpitäjällä on tähän oikeutettu intressi, sellaisten teknisten toimenpiteiden toteuttamiseksi, joilla varmistetaan yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen, julkisen tai yksityisen viestintäverkon, tietoyhteiskunnan palvelujen tai niihin liittyvien päätelaitteiden ja sähköisen viestinnän laitteiden verkko- ja tietoturva, sellaisena kuin se on määritelty Euroopan verkko- ja tietoturvaviraston perustamisesta 10 päivänä maaliskuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) 460/2004* 4 artiklan c kohdassa, paitsi tilanteessa, jossa tämän intressin syrjäyttävät rekisteröidyn perusoikeudet ja -vapaudet. Käsittely on rajoitettava siihen, mikä on ehdottoman välttämätöntä kyseisten turvallisuustoimenpiteiden toteuttamiseksi.**~~

* EUVL L 77, 13.3.2004, s. 1.”

– Tarkistus 183

Tässä tarkistuksessa annetaan hyödyllisiä esimerkkejä tilanteista, joissa välitön ilmoitus henkilöiden yksityisyyden loukkauksista on olennaista mahdollisen haitan välttämiseksi.

Johdanto-osan 29 kappale

”Jos tietoturvaloukkaukseen, joka johtaa tilaajan **tai henkilön** henkilötietojen katoamiseen tai vaarantumiseen, ei puututa riittävän tehokkaasti ja nopeasti, se voi aiheuttaa **käyttäjille** huomattavia haittoja, **kuten taloudellisia menetyksiä, sosiaalisia haittoja tai identiteettivarkauden.** Siksi **asianomaisen palveluntarjoajan** olisi ilmoitettava **tällaisten turvallisuuden vaarantumistilanteiden kohteiksi joutuneille tilaajille kansallisille sääntelyviranomaisille tai muulle toimivaltaiselle viranomaiselle** välittömästi jokaisesta tietoturvaloukkauksesta **tarvittavien varotoimien toteuttamiseksi.**

~~Toimivaltaisen viranomaisen olisi määriteltävä loukkauksen vakavuus sekä vaadittava tarvittaessa palveluntarjoajaa ilmoittamaan viipymättä tilaajille, joihin tietoturvaloukkaus vaikuttaa. Lisäksi Eryteisesti tapauksissa, joissa kuluttajien oikeudet ja edut ovat välittömässä ja suorassa vaarassa (kuten luvaton pääsy sähköpostien sisältöön, pääsy luottokorttitietoihin jne.), on olennaista, että asianomaisen palveluntarjoajan olisi toimivaltaisten kansallisten viranomaisten lisäksi ilmoitettava ilmoittavat asiasta viipymättä suoraan kyseisille käyttäjille. Palveluntarjoajien olisi myös ilmoitettava vuosittain kerran vuodessa asianomaisille käyttäjille suoraan tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvista kaikista tietoturvaloukkauksista, jotka tapahtuivat edellisten kahdentoista kuukauden aikana kyseisellä ajanjaksolla. Ilmoituksessa kansallisille viranomaisille ja käyttäjille olisi annettava tiedot toimenpiteistä, joita palveluntarjoaja on toteuttanut tietoturvaloukkauksen selvittämiseksi, sekä suosituksia kohteiksi joutuneiden käyttäjien suojelemiseksi.”~~

– Tarkistus 185

Johdanto-osan kappale liittyy laajempaan keskusteluun IP-osoitteiden oikeudellisesta asemasta. Sidosryhmät ovat käyneet tätä keskustelua Euroopassa viime kuukausien ajan. Vaikka komissio on valmis tekemään parlamentin ehdottaman työn, joka liittyy IP-osoitteisiin, suora viittaus siihen direktiivissä ei ole sopiva tapa toteuttaa tätä.

Johdanto-osan 27 a kappale (uusi)

~~”IP-osoitteet ovat olennaisia Internetin toiminnalle. Ne ovat yksilöllisiä numeroita, joita annetaan sellaiseen tietokoneverkkoon osallistuville laitteille, jonka tiedonsiirrossa eri solmujen välillä käytetään Internet-yhteyskäytäntöä. Tällaisia laitteita ovat esimerkiksi tietokoneet ja kannettavat älylaitteet. Niillä identifioidaan numeron avulla verkkoon osallistuvat laitteet, kuten tietokoneet tai älypuhelinlaitteet. Käytännössä niitä voidaan käyttää myös tietyn laitteen käyttäjän tunnistamiseen. Ottaen huomioon eri tilanteet, joissa IP-osoitteita käytetään, ja niihin liittyvät nopeasti kehittyvät teknologiat (mukaan luettuna IPv6-yhteyskäytännön käyttöönotto), on herännyt kysymyksiä niiden käytöstä kohtelusta henkilötietona tietyissä olosuhteissa. IP-osoitteiden käytön kehittymistä on seurattava tiiviisti ottaen huomioon muiden tahojen kuten direktiivin 95/46/EY 29 artiklalla perustetun tietosuojatyöryhmän jo tekemä työ sekä mahdollisesti tarvittavat ehdotukset. Siksi komission olisi tehtävä tutkimus IP-osoitteista ja niiden käytöstä ja esitettävä tarvittaessa niitä koskevia ehdotuksia.”~~

– Tarkistukset 187/rev ja 184

Tarkistuksella ehdotetaan vaihtoehtoista ratkaisua sellaisten tietoturvaloukkausten pakollista ilmoittamista varten, jotka liittyvät henkilötietoihin. Siinä otetaan huomioon mahdollinen ”ilmoitusväsymyksen” ongelma (ts. tarve välttää ilmoitukset vähämerkityksisissä tapauksissa tai kun on toteutettu asianmukaisia teknisiä toimenpiteitä) ja varmistetaan täytäntöönpanotoimenpiteiden yhdenmukaistaminen EU:n tasolla.

2 artikla – 3 kohta – b alakohta (muutossäädös); 4 artikla – 3 kohta (direktiivi 2002/58/EY):

”3. Jos tapahtuu henkilötietojen tietoturvaloukkaus, joka johtaa yleisesti saatavilla olevien viestintäpalvelujen tarjoamisen yhteydessä yhteisössä siirrettyjen, tallennettujen tai muutoin käsiteltyjen henkilötietojen vahingossa tapahtuvaan tai laittomaan tuhoamiseen, häviämiseen, muuttamiseen, luvattomaan luovuttamiseen tai käyttöön antamiseen, yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajan ~~ja kaikkien yritysten, jotka tarjoavat palveluja kuluttajille Internetissä ja jotka ovat tietoja valvovia tahoja sekä tietoyhteiskuntapalveluiden tarjoajia,~~ on viipymättä ilmoitettava tietoturvaloukkauksesta kansalliselle sääntelyviranomaiselle tai jäsenvaltion oman lainsäädännön mukaisesti toimivaltaiselle viranomaiselle sekä tällaisen loukkauksen kohteeksi joutuneelle tilaajalle tai henkilölle 3 a ja b kohdan mukaisesti. Loukkauksen kohteeksi joutuneelle tilaajalle tai henkilölle Toimivaltaiselle viranomaiselle annettavassa ilmoituksessa on vähintään kuvailtava loukkauksen luonne ja yhteyspisteet, joista saa lisätietoja, sekä annettava suositusta toimenpiteistä, joilla voidaan lieventää henkilötietojen loukkauksen sen mahdollisia kielteisiä vaikutuksia. Toimivaltaiselle viranomaiselle annettavassa ilmoituksessa on lisäksi kuvailtava henkilötietojen tietoturvaloukkauksen seuraukset sekä palveluntarjoajan ehdottamat tai toteuttamat toimenpiteet henkilötietojen tietoturvaloukkauksen selvittämiseksi.

3 a. Ilmoitusta henkilötietojen loukkauksesta sen kohteeksi joutuneelle tilaajalle tai henkilölle ei vaadita, jos Yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajan ja kaikkien yritysten, jotka tarjoavat palveluja asiakkaille Internetissä ja jotka ovat tietoja valvovia tahoja sekä tietoyhteiskuntapalveluiden tarjoajia, on ilmoitettava etukäteen käyttäjille pvstvy toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla osoittamaan, että on kohtuullisen epätodennäköistä, että henkilötietojen loukkaus aiheuttaisi haittaa kuluttajien oikeuksille ja eduille, -oikeuksiin ja etuihin kohdistuvan uhkaavan ja välittömän vaaran välttämiseksi.

3 b. Tilaajalle tai yksilölle annettavaa ilmoitusta henkilötietojen tietoturvaloukkauksesta sen kohteeksi joutuneelle tilaajalle tai henkilölle ei vaadita, jos tarjoaja on osoittanut toimivaltaiselle viranomaiselle toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että se on toteuttanut asianmukaisia teknisiä suoja-toimenpiteitä ja että kyseisiä toimenpiteitä sovellettiin tietoturvaloukkauksen kohteena olevaan tietoon. Tällaisten teknisten suoja-toimenpiteiden on tehtävä tiedosta ymmärtämiskelvotonta kaikille henkilöille, joilta tiedon saatavuus on kielletty.

3 c. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen kansallinen viranomainen voi vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt ja tarvittaessa antaa ohjeita, jotka koskevat olosuhteita, joissa yleisesti saatavilla olevan sähköisen viestintäpalvelun tarjoajalta edellytetään 3 a ja b kohdan mukaisesti ilmoitusta henkilötietojen loukkauksista, tällaisten ilmoitusten muotoa sekä ilmoitusten tekotapaa. Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on myös valvottava, ovatko yritykset toteuttaneet asianmukaisesti tästä artiklasta johtuvat ilmoittamisvelvollisuutensa, sekä määrättävä asianmukaisia seuraamuksia ja korjaavia toimenpiteitä, tarvittaessa mukaan lukien julkaiseminen, jos näin ei ole tehty.”

Uusi 2 artiklan i kohta:

”henkilötietojen loukkauksella’ tietoturvaloukkausta, joka johtaa yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjoamisen yhteydessä yhteisössä siirrettyjen, säilytettyjen tai muutoin käsiteltyjen henkilötietojen tahattomaan tai laittomaan tuhoamiseen, kadottamiseen, muuttamiseen, luvattomaan luovuttamiseen tai käyttöön.”

– Tarkistus 188

Tämä tarkistus koskee 116-alkuisiin numeroihin ja palveluihin ja erityisesti kadonneiden lapsien vihjepuhelimeen 116000 liittyviä säännöksiä. On kuitenkin vältettävä liian tiukkoja tai epärealistisia säännöksiä (esimerkiksi vammaisten käyttäjien osalta 2 kohdassa), jotka voivat jarruttaa tehokasta täytäntöönpanoa. Lisäksi 4 kohta koskee sääntelyjärjestelmän ulkopuolelle jääviä kysymyksiä (vihjepuhelinten tarjonta).

1 artikla – 16 kohta (muutossäädös); 27 a artikla (uusi) (direktiivi 2002/22/EY):

”27 a artikla

Yhdenmukaisten yhteiskunnallisten palvelujen yhdenmukaiset puhelinnumerot, kadonneita lapsia koskeva vihjepuhelinnumero mukaan luettuna

~~1. Jäsenvaltioiden on edistettävä 116-alkuiseen kansalliseen numerointialueeseen kuuluvia erityispuhelinnumeroita, jotka on määriteltävä 116-alkuisen kansallisen numerointialueen varaamisesta yhdenmukaisten yhteiskunnallisten palvelujen yhdenmukaisille puhelinnumeroille 15 päivänä helmikuuta 2007 tehdyssä komission päätöksessä 2007/116/EY 1. Jäsenvaltioiden on kannustettava alueellaan niiden palvelujen tarjontaa, joita varten numerot on varattu.~~

~~2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vammaiset loppukäyttäjät voivat käyttää 116-numerointialueella tarjottuja palveluja. Sen varmistamiseksi, että vammaiset loppukäyttäjät voivat käyttää mainittuja palveluja matkustaessaan muissa jäsenvaltioissa, toteutettaviin toimenpiteisiin tulee sisältyä sen varmistaminen, että direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 17 artiklan mukaisesti julkaistujen standardien tai eritelmien asiaa koskevia säännöksiä noudatetaan.~~

~~3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalaiset saavat riittävästi tietoa 116-numerointialueella tarjottujen palveluiden olemassaolosta ja käytöstä, etenkin toimenpiteillä, jotka on erityisesti suunnattu eri jäsenvaltioiden välillä matkustaville henkilöille.~~

~~4. Jäsenvaltioiden on kaikkien 116-numerointialueen numeroihin yleisesti 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti sovellettavien toimien lisäksi taattava kansalaisille mahdollisuus käyttää vihjepuhelinta, johon voi tehdä ilmoituksen kadonneista lapsista. Vihjepuhelimen on oltava käytettävissä numerossa 116 000.~~

~~5. Komissio voi [xxx] kuultuaan hyväksyä teknisiä täytäntöönpanotoimenpiteitä varmistaakseen niiden numeroiden ja palvelujen tehokkaan toteuttamisen, jotka on yksilöity 116-alkuisen kansallisen numerointialueen varaamisesta yhdenmukaisten yhteiskunnallisten palvelujen yhdenmukaisille puhelinnumeroille 15 päivänä helmikuuta 2007 tehdyssä komission päätöksessä 2007/116/EY, 116-numerointialueen ja erityisesti kadonneita lapsia koskevan~~*

vihjepuhelinnumeron 116 000 tehokkaan toteuttamisen jäsenvaltioissa sekä taatakseen vammaisten loppukäyttäjien mahdollisuudet käyttää näitä numeroita ja palveluja muissa jäsenvaltioissa matkustaessaan.

Kyseisistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, päätetään 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

1 — EUVL L 49, 17.2.2007, s. 30.

** EUVL L 49, 17.2.2007, s. 30.*

– Tarkistus 189

Tämä tarkistus liittyy tarkistukseen 188, joka koskee 116-alkuisiin numeroihin ja palveluihin ja erityisesti kadonneiden lapsien vihjepuhelimeen 116000 liittyviä säännöksiä. Viimeinen virke olisi poistettava, koska sen täytäntöönpano olisi joillekin jäsenvaltioille suhteetonta ja työlästä. Tarkistuksilla heijastetaan sitä, että sääntelyjärjestelmä voi sisältää 116-numeroiden antamista (mutta ei palvelujen toimintaa) koskevia säännöksiä, ja edistetään näiden numeroiden käyttöä jäsenvaltioissa.

Johdanto-osan 21 a kappale (uusi)

”116-alkuisen kansallisen numerointialueen varaamisesta yhdenmukaisten yhteiskunnallisten palvelujen yhdenmukaisille puhelinnumeroille 15 päivänä helmikuuta 2007 tehdyn komission päätöksen 2007/116/EY mukaisesti komissio on varannut 116-numerointialueen numerot tietyille yhteiskunnallisille palveluille. Tämä päätös perustuu puitedirektiivin 10 artiklan 4 kohtaan ja liittyy siten numerointiin. Päätöksessä määritellyjä numeroita ei voida käyttää muihin kuin siinä määriteltyihin tarkoituksiin, mutta jäsenvaltioilla ei ole velvoitetta varmistaa, että varattuihin numeroihin liittyviä palveluja todella tarjotaan. Päätöksen 2007/116/EY asiaankuuluvien säännösten on käytävä ilmi direktiivistä 2002/22/EY, jotta ne voidaan liittää tiukemmin sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevaan sääntelyjärjestelmään ja jotta voidaan varmistaa myös vammaisten loppukäyttäjien käyttömahdollisuudet. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä varmistukseen 116-numerointialueen numeroiden ja palvelujen tehokkaan toteuttamisen ja näiden numeroiden käytön edistämisen. Koska kadonneiden lasten ilmoittamiseen liittyy erityisnäkökohtia ja kyseisen palvelun saatavuus on nykyisin rajoitettu, jäsenvaltioiden on numeron varaamisen lisäksi myös varmistettava, että kadonneiden lasten ilmoittamiseen tarkoitettu palvelu on todella käytettävissä niiden alueella numerossa 116 000.”*

1 EUVL L 49, 17.2.2007, s. 30.*

– Tarkistus 193

Tämä tarkistus liittyy tarkistukseen 14. Käsitteitä ”suuntaviivat” ja ”muut toimet” ei ole määritelty selvästi. Tämä voi johtaa hajanaiseen täytäntöönpanoon eri jäsenvaltioissa ja aiheuttaa oikeudellista epävarmuutta. Tämän vuoksi ne poistetaan.

1 artikla – 13 kohta – b alakohta (muutossäädös); 22 artikla – 3 kohta (direktiivi 2002/22/EY):

~~”Estääkseen palvelun heikkenemisen ja liikenteen hidastumisen verkoissa ja varmistaa, että käyttäjien mahdollisuutta käyttää tai levittää sisältöä tai käyttää haluamiaan sovelluksia ja palveluja ei rajoiteta kohtuuttomasti, kansalliset sääntelyviranomaiset voivat asettaa antaa suuntaviivoja palvelun laatuun liittyvästä vähimmäisvaatimuksesta, ja tarvittaessa toteuttaa muita toimia. Tällaisissa vaatimuksissa Näissä suuntaviivoissa tai toimissa otetaan asianmukaisesti huomioon kaikki direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 17 artiklan mukaisesti vahvistetut standardit.~~

~~Tarkasteltuaan kyseisiä vaatimuksia suuntaviivoja tai toimia ja kuultuaan [xxx] komissio voi hyväksyä tällaisia palvelujen vähimmäislaatuvaatimuksia koskevia teknisiä täytäntöönpanotoimia, jos se katsoo, että kansallisella tasolla asetetut vaatimukset suuntaviivat tai toimet voivat aiheuttaa sisämarkkinoiden esteen. Tällaisista Kyseisistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, päätetään 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.”~~

– Tarkistus 194

Tämä tarkistus voidaan hyväksyä periaatteessa. Komissio ehdottaa kuitenkin sanamuodon muuttamista siten, että sääntelyjärjestelmän ja sähköistä kaupankäyntiä koskevan lainsäädännön yhteys kävisi paremmin ilmi. Viittaus ”lain täytäntöönpanosta vastaaviin viranomaisiin” ei vaikuta aiheelliselta tässä yhteydessä, ja se poistetaan.

Johdanto-osan 14 b kappale (uusi)

~~”Jos asiaa koskevia sääntöjä ei ole yhteisön oikeudessa, sisältö, sovellukset ja palvelut katsotaan laillisiksi tai haitallisiksi kansallisen aineellisen oikeuden ja prosessioikeuden mukaisesti. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten, ei sähköisten viestintäverkkojen ja/tai -palvelujen tarjoajien, on päätettävä asianmukaista menettelyä noudattaen, ovatko sisältö, sovellukset tai palvelut laillisia tai haitallisia vai eivät. Puitedirektiivi ja erityisdirektiivit Direktiivi 2002/22/EY eivät rajoita direktiivin 2000/31/EY (sähköistä kauppaa koskeva direktiivi) soveltamista, joka sisältää muun muassa ”pelkkää siirtotoimintaa” koskevan säännöksen välityspalveluiden tarjoajille, sellaisena kuin se on määriteltynä direktiivissä. Puitedirektiivi ja erityisdirektiivit Direktiivi 2002/22/EY eivät edellytä, että palveluntarjoajat valvovat niiden verkoissa välitettyjä tietoja tai toteuttavat asiakkaitaan rankaisevia toimia tai ryhtyvät heidän vastaisiinsa oikeustoimiin tällaisten tietojen vuoksi, eikä se merkitse palveluntarjoajien vastuuta tiedoista. Vastuu rankaisutoimista ja oikeustoimista säilyy asianomaisilla lain täytäntöönpanosta vastaavilla viranomaisilla.”~~

4.3. Komission hylkäämät tarkistukset

Komissio ei voi hyväksyä tarkistuksia 1, 10, 17, 24, 28, 29, 35, 36, 39, 40, 42, 45, 46, 49, 50, 52, 57, 58, 59, 62 (ensimmäinen kohta), 69, 78, 83, 84, 92 (ensimmäinen kohta), 95, 96, 98, 101, 102, 104, 107, 108, 113, 114 (ensimmäinen kohta), 117, 119, 120, 121, 123, 124, 125, 128, 130, 133, 140, 142, 144, 146, 147, 157, 163, 174, 166, 186 ja 190.

5. MUUTETTU EHDOTUS

EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan nojalla komissio muuttaa ehdotustaan edellä kuvatulla tavalla.